

Vof Dirks-Laarhoven wil marktgericht produceren. Dierenwelzijn, voedselveiligheid, diergezondheid en milieu staan hoog in het vaandel. In 2014 bouwden de ondernemers een nieuwe stal. Ze investeerden € 400.000 in verduurzaming.

Jaarlijks in gesprek met slager over kwaliteit

De stal van vof Dirks-van Laarhoven mag niet zomaar worden betreden, eerst moeten de handen worden gewassen met jodiumoplossing. In de centrale gang is het opmerkelijk schoon. Twan Dirks hecht veel waarde aan een schone, opgeruimde werkomgeving. Hij hanteert de werkwijze: rust, reinheid en regelmaat.

Samen met zijn vrouw Monique houdt hij 600 vermeerderingszeugen met eigen aanfok. De dieren in de stal zien er goed uit; er zijn geen slechte biggen. De biggen verkopen de vennoten rechtstreeks aan vaste afnemers, zonder tussenkomst van een handelaar.

Ze hebben de taken verdeeld. Twan verzorgt het werk in de stallen samen met een zzp'er, die drie dagen week meehelpt. Monique zorgt

voor de boekhouding, naast haar werk als wijkverpleegkundige. De bedrijfsvoering is erop gericht om kwalitatief hoogwaardige biggen af te leveren. Hun uitgangspunt is: 'doe alleen wat nodig is en zorg dat je dat goed doet'.

Kwaliteit hoog in het vaandel

Dirks gaat minstens eens per jaar in gesprek met de slaggers en vleesverwerkers die zijn varkens afnemen. De varkenshouder probeert marktgericht te produceren. Dat betekent dat hij datgene produceert wat zijn afnemers belangrijk vinden, maar ook wat de consument in de winkel belangrijk vindt. Hierop stemt hij zijn bedrijfsvoering zo goed mogelijk af. In Dirks ogen bepaalt vooral de consument wat kwaliteit is. Hij refereert aan een onderzoek van het

LEI naar wat consumenten belangrijk vinden bij de aankoop van vlees. De prijs is nog altijd leidend. Daarna volgen smaak, gemak, voedselveiligheid en dierenwelzijn.

Afgezien van de wensen van afnemers en consumenten vindt Dirks zelf het welzijn van de varkens het belangrijkste. "Ik respecteer mijn dieren. Een goede omgang met de varkens is de basis voor een goed dierenwelzijn", vindt hij. Wat de varkenshouder daarmee bedoelt, wordt duidelijk als hij bij een van zijn beren in het hok stapt. Het dier laat zich over de neus aaien en geniet zichtbaar van de aandacht van zijn baas. Dierenwelzijn laat zich moeilijk vangen in voorschriften, vindt Dirks. Hij heeft dan ook moeite met 'gemillimeter' in de wetgeving op het gebied van dierenwelzijn. "Voor het wel-